

Evangéliumi hírnök

12 — 55
Rev. Major Michael
154 Regent St.
Campbell, O.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell evangéliumnak minden pogány népek között." (Mark 13:10)

Mikor volt a sok, kevés?
És a kevés, sok?

Mrk. ev. 12:41.

JÉZUS EGYSZER állott Templom
perselyénél, s nézte,
gazdag, szegény, megszokásból,
pénzt dobált beléje.
Tudta, ki adhatna többet,
amit adott, annál!
Fukarságot felfedte Ő,
mindegyik gazdagnál!

Jól ismer Ő szívet, vesét,
zsébet és pénztárcát!
Véges emberi-elmének,
hamis számítását.
Gazdag a feleslegéből,
szokott adni, göggel!
S ez az, mi nem találkozott,
Jézus tetszésével!

Szólott is tanítványaihoz,
s ezt mondotta nékik; ...
Ezen özvegy adománya
azért nagy, és Fénylik;
mert ő szegény a perselybe,
dobta, összes pénzét!
Isten Házát többre nézte,
mint a saját lényét!

Igen adakozni ma is,
szükséges, szép és jó!
Ki önként örömmel végzi,
Nyugalma állandó.

Gyakoroljuk ezt a mondást:
Jobb adni, mint venni!
Fukar, hazug, kettős értő,
Nem fog mennybe menni!

Irta: Balogh T.

VÉR FERENC,

lett a Szövetség új elnöke

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK ÉVI KONVENCÍÓJA

Bridgeport, Conn., 1957 július 10-14.

E SZÉP tengerparti kereskedelmi városban tartotta meg Szövetségünk évi naggyűlését. Ennek a régi gyűlekezetiünknek lelki pásztora Molnár B. Balázs testvérünk, ki szép és áldásos munkát végez. E gyűlekezetnek legnagyobb része a második és a harmadik generációból áll s ennél fogva a munkát leginkább angolnyelven végzik az utóbbi években. A gyűlekezeten meglátszik, hogy ebben a munkában egységesek, mert a testületeik összetartanak s a munkában előrehaladnak. A Vasárnapi Iskolában csak egy magyarosztály van már az idős Testvéreink részére, de annak is száma napról-napra fogy. A szép énekkaruk, melynek képes vezetője Stumpf Árpád testvérünk, már magyarul nem énekel. Még az a szerencse, hogy a nagy és szép zenekaruknak nyelvezete univerzális. Legalább azt élvezhetik a magyar Testvéreink is. Ennek nagyon ügyes vezetője Kish Ernő testvérünk.

Amig az esti összejöveteleken, mely szépek és áldásosak voltak, gondolkodtam és elmélkedtem, az a kérdés is többször megvillant elmémben: Mi lesz az amerikai magyar missziókkal? Tényleg elérkezett az idő arra, hogy, mi magyar baptisták angolnyelven missziózzunk s a magyart elhanyagoljuk? Megkaptam erre a feleletet s hiszem, az Istentől. Misszió mezőnkön addig kell magyarnyelvünkön hirdetni az Evan-

géliumot, mig magyarok vannak Amerikában s azokban a városokban, ahol gyűlekezeteink vannak. Angolnyelvű gyűlekezetiünk — hálá Istennek — sok van, de magyar kevés. Ifjúságunkról és a jövőnkéről gondoskodnunk kell, de komolyan arra is kell gondolnunk: mi lesz azokkal a magyarokkal, akik az Istennek ígését még mindig magyarul értik jobban s mi lesz magyarnépünk ezreivel, akik az amerikai nyelvet nem sajátították el s az Isten igazságait nem ismerik? Mi lesz azokkal az ezrekkel, akiket az orosz terror kiűldözött Magyarországról Amerikába és Kanadába? Valahogyan úgy érzem, hogy konvenciónk vezetőségének s gyűlekezeteink vezetőségének e felett gondolkodnia kell, mert a jó Isten a magyar népet nem az amerikaitól, hanem az Istent ismerő magyaroktól fogja számon kérni.

A bridgeporti Testvéreink a legnagyobb szeretettel és áldozatkészséggel fogadták a delegátusokat és vendégeket, kik jól érezték magukat környezetükben. A távolság miatt e konvenció nem volt annyira látogatott, mint központon, vagy nyugaton, de azért nagyon szép számban képviseltük gyűlekezeteinket. Az esti evangelizáló Istentiszteletek alkalmával a szép és nagy templom meg telt érdeklődő közönséggel. A legszebb és áldásosabb esténk a Női konferenciának és az ifjúságunknak

estélye volt, mely alkalmakkal gazdagon táplálta az Ur népét lelki és szellemi áldásokkal.

Az üzleti munkánkat napközben Bretz Emil elnöklése alatt Isten segítségével békességesen, egymást megértve, elvégeztük. Itt nincsen hely, sem pedig idő arra, hogy kitérjek dolgokra. De felhívom a figyelmet a közeljövőben megjelentető jegyzőkönyvünkre, melyben mindenről pontosan beszámolunk. Röviden csak annyit említek meg, hogy az Aggmenházunknak Floridába való átköltöztetésének munkája erősebben tovább halad s mihelyst a watervlieti házakat eladhatjuk, ugyazonnal leköltözzünk Floridába. A konvenció az ujonnan megválasztott igazgatóság kezébe tette le teljesen a munkát, mely a vagyoniügyi bizottságunk felügyelete mellett a legjobb belátása szerint végezi el munkáját. A konvenció határozata szerint a megvásárolt 42 akeres földből 18 akert megtartunk Aggmenházi térségnek, ahova Isten segítségével majd az új-épületet felépítjük s a többit kiparcelláztatjuk háztelkekre, amit Testvéreinknek a floridai árak szerint átengedünk abban a sorrendben, ahogy a jelentkezések beérkeznek Bretz Emil igazgatósági elnök címére.

Megemlékezem még a konvenciónak azon határozatáról is, hogy a jövő 50 éves jubileumi konvencióra 6 évi munkájuk után három hónapra hazahozatjuk Molnár Antal misziónárust és kis családját. Molnár Testvéreink Buenos Aires városában munkálkodnak s a hat év alatt megszervezték ott a baptista gyülekezetet. A mi Szövetségünk támogatása mellett templomot vásároltak s szép sikerrel dolgoznak Istenország építésén.

Hazahozataluk nagyon költséges dolog, de a mindig segíteni kész Vértestvéreink egy utiköltséget s a háromhavi költségeiket magukra vállalták. A konvenciónknak, testületeinknek és egyeseknek csak két utiköltségről kell gondoskodnia. Bacsó Péter Wadsworthi diakonus testvér röktön megajánlott \$100-t ehhez a két utiköltséghez. Hisszük, hogy lesznek ilyenek mások is.

Nagy reménnyel nézünk a jövő

konvenció elé, mely a clevelandi Shaker-Gyülekezetben lesz megtartva s szeretettel várjuk Molnár Testvéreinket. Addig is imádkozzunk értük s a munkájukért.

Szép alkalmas idővel áldott meg a jó Isten. Nagy meleg nem volt s eső is csak egyik nap esett, de annál inkább hullott a menyei eső a lelkekre, mely megáztatta a lelki talajt s alkalmassá tette a több gyümölcs termésre.

A konvenció új elnökévé válasz-

totta Vért Ferenc Testvért, alelnökévé Major Mihályt s titkárává Petre Gábor Testvéreinket.

Itt e helyen is megköszönjük a vendéglátó gyülekezetnek, tagjainak és barátjainak a szíves fogadtatást és a sok áldozatot, amit meghoztak azért, hogy mindenki jól érezze magát.

Mindenek felett Istené legyen a hála és fölmagasztalás mindenért!

—Petre M. Adalbert.

SOK A MUNKÁS, DE KEVÉS A MUNKAVÁGY

Fülöp Árpád előadása a Diakónusok konvencióján

AZ UR MINDIG könyörül. Ez a természete. "Isten szeret" írja az ige. De azt is írja: Máté 9:36-38 "Isten a szeretet." Igen, Isten a szeretet, ezért Ő mindig könyörög. — Könyörül az adós szolgán, a naini özvegyen, a betegeken; egyszóval mindenkin, aki könyörületre szorul. Így könyörült a tömegeken, mert el voltak gyötörve, mert szétszóródtak, mint pásztor nélkül való juhok. Ekkor mondta az Ur, hogy "aratni való sok, de a munkás kevés". Vagyis sok a munka, de kevés a munkavágy, tehát a vágy hiánya miatt kevés a munkás. Munkás van, de kevés. Dehát miért kevés? Általában kevés hívő volt és van a világon. Ha 3000 lélek megtért Jeruzsálemben, mi ez az ott időző százezrekhez viszonyítva. Ha megtérnek naponként jelenleg Bili Graham evangelizációján 800-900-an, mi ez a New York-i 9 milliós lakossághoz viszonyítva? Azért mondja az Ur, hogy ahol 2-en vagy 3-an egybegyűlnek, ott vagyok közöttük, mert tudta, hogy kevés hívő lesz a világon. Persze ha nagy tömegben összejönnek, akkor is jelen van, de lemegy a legalsó összejöveteli számig, a 2 vagy 3-ig.

Munkás van, csak kevés. A kevés hívő között még kevesebb az igazán önmagát odaáldozott munkás. Mi a gát? A gát ott van, hogy kevés a komoly hívő ember. Urrá lesz az önszeretet, a kényelem, a hiuság; sok esetben a fukarság. — Egy gyülekezetben tette fel a kérdést valaki: "Hisznek a testvérek a kárhozat-

ban?" "Igen" volt a felelet. — "No, nem úgy néz ki, mert ha igazán hinnének a kárhozatban, ha hinnék, hogy az mily borzalmas, sokkal inkább igyekeznének az Urért munkálkodni, lelkeket megmenteni a kárhozattól. — Szülőfalumban a szidó fiuknak szép, hosszú pajeszuk volt, és ezt igen boldogan viselték. De egyszer egy fiatalember a városba került és mikor visszajött, szép pájlesztát a füle mögé tette. Még ezt csak meg lehetett bocsátani, de mióta a városból visszajött, nem járt a csendes imádkozás idejére a templomba, csak főistentiszteletekre jött. Ezt már nem lehetett megbocsájtani. Elnevezték szalonzsídnak. Annyira megvetették földije, hogy leányt sem kapott a faluban.

— Mikor később Pestre kerültem, az egyik nagy gyülekezet előtt valaki rámutatva egy férfire, ezt mondta nekem: "Ez egy szalonbaptista". "Szalonbaptista? Hát ilyen is van?" kérdem. "Figyeld meg, és rájössz, hogy van" — volt a felelet. És figyeltem. Hát igen, szalonbaptista volt. Soha imaórára nem jött. Hetenként egyszer a téli időszakban jött az Urházába. Nem érdekelte az Ur ügye semmit. — Oh de sok ilyen szalonbaptista van ma mindenfelé. Nem mennek az imádkozás idejére, mint Péter és János, a két nagy apostol.

Itt van az oka annak, hogy miért kevés a munkás. Mert kevés az imádkozó. A diakónusi szolgálat az (Folyt. a 7-ik oldalon)

AGGMENHÁZUNK IGAZGATÓJÁNAK ÉVI JELENTÉSE A BRIDGEPORTI KONVENCIÓN

1957 JULIUS 15-ÉN

Aggmenházunk az elmúlt hat hónap alatt nem ment át különösebb változáson, azonban az átköltöztetésnek határozatlan és bizonytalan-sága, nyugtalanságot okozott mindnyájunknak.

Az 1956-ik év második felében Aggmenházunk lakóinak száma le-
apadt 12-re. Hét nő és öt férfire. Ebben a fél esztendőben, hála Istennek, temetésünk nem volt, de betegek és pedig súlyos betegek voltak. Azokközül Tóth Gérson Testvérünket kórházba kellett szállítani. Hála Istennek, most otthon van.

Otthonunk személyzete jelenleg egy szakácsnőből és egy női munkásnőből és egy férfi munkásból áll. A nő bent a lakásokban és a férfi kint a kertben és az udvaron dolgozik.

Uj lakók az elmúlt hathónap alatt nem jöttek intézetünkbe, noha igazgatóságunk gúlén felvette Nagy Lajos, Coloradói lakós testvérünket és másokat. Valószínűleg az átköltöztetésnek kérdése tartotta vissza őket.

Az elmúlt évben földünk teljes használat alatt volt. A szükséges állatállományaink is mind meg voltak, a tehenektől le a csirkékig. Hála Istennek földünkön minden szükségessé kitermeltünk: kukorica, mindenféle kertivetemény és gyümölcs bőségesen volt elraktározva a konyhai szükségletekre is. Az állatok részére is volt bőven mindenféle takarmány.

A Michigan állami hatóság inspektorai meglelégedéssel nyilatkoztak otthonunk mindenirányu helyzetéről. Még a kutaink vizét is laboratóriumban vizsgálták meg és alkalmasnak találták.

Az államnak az ugynevezett "Non-profit Organization" ívét pontosan kitöltöttük és már május hónapban beküldtük. A birtok után az adó rendszeresen fizetve van.

A betegeink ápolására háziiorvosunk pontosan bejár s emellett támogatást kapunk az ugynevezett "Nurs Aid"-től is szükség esetén.

A főépületünk, amit "Vérház"-nak is nevezünk, megfelelő állapotban van. Ugy szintén a gondnok lakása is. A kis nyaraló jelenleg havi \$30-ért bérbe van kiadva. De a régi nagyház, melyben a közelmúltban férfiak laktak, nem a legjobb karban van. Ez a ház a mellette levő garázzsal és nyári konyhával együtt javításra szorul.

Ez évben otthonunknak meglehetősen sok látogatója volt. Köszönettel vettük a látogatásokat, mert kölcsönösen áldásul szolgáltak. A többek között Vér F. tv. és felesége az elmúlt ősszel tettek látogatást az otthonban. Jólesett őket is látnunk.

Az elmúlt tavasszal az igazgatóságunk körültekintő fontos munkája nagyban elősegítette Aggmenházunk előhaladását. A biz. intézkedése folytán az igazgatónk lakásában a konyha egy új "sink"-et kapott Vér F. tv. közbenjárásával.

Egy párszóban arról is meg kell emlékeznem, hogy helyben a hat hónapi bevételünk \$6,025.59 volt, mellyel elszámoltam Aggmenházunk pénztárosának.

Hálát adunk Istennek azért, hogy

Hidd el...

HIDD EL, oly szép lesz az életed
Hogyha azt másokért éled,
Ha a tudatlant tanítod,
Ha az árvát megsimogatod
A gyöngébbet óvod, véded,
Nem bántod ki bántott téged,
Vigasztalod a gyengéket
És letörlöd a könnyeket...

Hidd el, oly szép lesz az életed
Ha azt önzetlenül éled
Kicsiny jó tett, kis fényugár
Soknak szolgál áldásul már!
Tedd hát széppé az életed
Diszítsék azt a jó tettek,
Szived árásszon meleget,
El ne fogyjon a szeretet,
Hiszen az Ur, ez a szeretet.

G. I.

Dr. Gabos Imre irta Londonban, halála előtt.

ebben a nehéz korban, melyben élünk, a M. B. Sz.-nek egy ilyen ott-hona lehet. Ezzel a szolgálattal Isten parancsának teszünk eleget. Az Ige világosan tanítja, hogy az özvegyekről, szegényekről és az árvákról gondot viselni isteni feladat és kötelesség. Isten népének a szeretetből fakadó jótekonyságot tovább kell gyakorolni.

Hála Istennek azért is, hogy gyülekezeteinket, azoknak tagjait és organizációit lelke által buzdította az adakozásra. Nem csak anyagilag, hanem erkölcsileg is támogatták intézetünket, minek következménye volt a floridai 42 akeres földnek a megvásárlása. Ennek a birtoknak megvétele erős bizonyíték arra, hogy népünk szívében hordozza az intézményt s még a jelenleginél is szebb és alkalmasabb otthont kíván építeni elaggott Testvéreinknek.

Köszönettel vagyunk az igazgatóság tagjainak is, kik megértéssel és áldozattal fáradoztak otthonunk fenntartása és építése körül.

Hisszük, hogy amit idáig végeztünk közösen, azt hivatásunknál fogva Isten akaratából végeztük s amit ezután akarunk végezni, azon is megnyugszik majd Istennek gazdag áldása.

Dicsőség és felmagasztalás térjen Isten Szent nevére.

Elnök Testvér, e kis jelentésem elfogadását ajánlom a konvenciónak!

Tivadar és Magdolna Attila.

A GYÖNGYÖK

Hogyan keletkeznek a gyöngyök?

A tengerben élnek bizonyos fajta kagylók, melyeknek az a tulajdonságuk van, hogyha beléjük hatol egy idegen test — kavics vagy porszem — és ez fájdalmat gyakorol a kocsonyástestű állatra, akkor ez a kisállatka az idegen testet valami nedvvel veszi körül, amelyet a saját testéből vált ki. Az élő nedvvel körülvett idegen anyag, ha megszárad, alkotja az igazgyöngyöt. Azon a vidéken, ahol ilyen gyöngykagylók vannak a tengerben, a bennszülöttek gyakran megteszik, hogy kihalásszák a kagylót, mesterségesen kinyitják s idegen anyagot csusztatnak bele, hogy az így okozott fájdalom igazgyöngy-képzésre igassa a kis állatot.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

“És Jézus látva az ő gondolataikat,
monda: Miért gondoltok gonoszt a ti szí-
vekben? (Mk. 9:4).

Az ember könnyebben megtudja fékezni testének bármelyik tagjait, mint a gondolatát. Tud parancsolni lábainak, nagy erős akaratú, hogy rossz és helytelen utra ne vigyék. Tud parancsolni kezeinek, hogy ami a másé, azt ne bántsa. Összetudja szorítani ajkait, hogy hallgasson s semmi rosszal ne illesse embertársait. Betudja zárnai szemeit, hogy tiltott dolgokba gyönyörűséget ne lásson, de a gondolat olyan futkározó erő és nyugtalan paripa, amelyik sokszor elragadja s árkon-bokron, veszélyes tájakon vágat át.

Azok az emberek is, akik Isten színe előtt élnek, sokszor fájdalmasan érzik, hogy “gonoszt gondolnak az ő szíveikben.” Hála Istennek, nem úgy nyíltan, lázadva kel fel a gondolat bennük és megtagadják az Istent; az ő létét, erejét, hatalmát és szeretetét, hanem lappangva, titkon, majd itt, majd amott rajzol ki egy-egy kételkedő képet és észrevétlenül ráborul aztán a hívő lélekre a csüggedés, a bizonytalanság és a kétségbeesés. Óh, hány lélek vesztette el Istenben való hitét és bizodalját éppen csak azért, mert nem vigyázott az első gonosz gondolatára. “A bűn nemez bünt”, tanítja az Ur s hamar egy bűnös gondolat megszületett, megszületik a második, a harmadik is. Egyszer csak azon veszi észre az ember magát,

hogy bűnös gondolatoknak nem csak az apja, hanem a gyermekek és unokák sokasága s még a dédunokái is — olyan örögi lármát csapnak az ember életében, hogy az Isten szavát már meg sem hallhatja.

Testvérem, vigyázz gondolataidra, melyek néha szép ruhába öltöznek s úgy kedveltetik meg magukat veled, de a szép külső ruha alatt álnokságot és kárhozatot rejtegetnek.

Az Ur látja ma is a gonosz gondolatokat. Ha imádsággal harcolsz ellene, azok elmaradnak, mert az Ur hatalmával azokat is jóvá teheti. Ezt a harcot neked kell kezdeni, mert Isten csak úgy segíthet!

MISSZIÓ

“Néktek lesz az ígért és a ti gyermekeiteknek” (Apt. Csel. 2:39)

Amilyen elsőrendű életszükséglet és életfeladat a keresztyén Anyaszentegyház részére, hogy magát a hívő gyermekeik által tovább plántálja; époly elsőrendű és fontos életszükséglet az is, hogy a nemkeresztyének között az evangéliumot hirdesse s azokat a Krisztushoz segítse.

Mi amerikai magyar baptisták fejlődésünket, előhaladásunkat Isten után ennek a törekvésnek köszönhetjük. A régiek még emlékeznek arra, hogy milyen nagy sulyt fektettek gyülekezeteink 20 vagy 25 évvel ezelőtt is az evangelizálásra. Nem csak-hogy egy, vagy kéthetes tömeges evangelizáló összejöveteleket rendeztek gyülekezeteink évente egyszer, vagy kétszer, hanem tagjait úgy nevelték, hogy a személyes evangelizálás és missziózást állandóan életben tartották gyülekezeteink körül. Alig volt olyan Istentiszteletünk, melyen idegenek szépszámban ne lettek volna. Trakták kihordása és szétosztása s még utcai Istentiszteletek rendezései is hetenkint kétszer is, és az állandó hívogatás rendszeresítve voltak. Ezek nevelték és tartották fenn gyülekezeteinket.

Ha élni akarunk, a missziót és a misszió szellemet táplálnunk kell gyülekezeteinkben. Az Isten ígérétei nemcsak a gyermekeinké, HANEM AZOKÉ IS “AKIK MESSZE VANNAK, VALAKIKET CSAK ELHIV MAGÁNAK AZ UR, A MI ISTENÜNK.” A kegyelemtől s Istentől megszire lévőket Isten általunk hívja. Ő nem küld angyalokat, maga Jézus nem jó hívogatni, azt nekünk keresztyéneknek kell megtennünk. Ha mi megteszük azt, amit Isten tőlünk elvár, Isten megteszi az ő részét ma is úgy, mint régen s országa épül ezen a földön.

E modern világban minden megváltozhat, de annyira soha nem fog megváltozni világunk, hogy Isten a megtéretlen emberek megtéréséhez modern módszereket alkalmazna. Ezek mindig a régiek maradnak. Az evangéliumot hirdetni kell. A hívő szülőknek gyermekeiket tanítani kell s a keresztyén gyülekezeteknek s azok tagjainak

személyes evangelizáló munkát is kell végezni, de mindenképp felett úgy kell élni a mindennapi életben, hogy lássák a nemkeresztyének, hogy mi valóban Krisztus megváltottjai vagyunk.

Konvenciónk egyik javaslati határozata, hogy ebben a konvenciói évben nagyobb sulyt fektetünk az evangelizálásra. Ne legyen ez csak konvenciói határozat, hanem egy olyan javaslat, melyre mindnyájunk szíve megmozdul s lelkeket vezetünk Krisztus lábaihoz.

WATERVLIIET, MICHIGANBAN SZÉKELŐ OTTHON RÉSZÉRE ADOTT ADOMÁNYOK NYUGTÁZÁSA

Wancha Sándor tv. mikor lement Floridába, küldött két bushel narancsot. Mikor másodszor lement, megint küldött egy bushel narancsot. Ifj. Theodor T. Attila tv. 120 font cukorka husvétra. Tory János tv. és neje, Detroit, Mich. 13 dollár süteményre és husvéti ajándékra. Rev. Major Mihály tv. és neje, Campbel, Ohio, Anyák napjára 7 dollár.

Tiszta szívből adakozának. Krónika I. k. 29, 1-10-ig — akik ezt a cikket elolvassák, legyenek olyan kedvesek és olvassák el a bibliai részét.

Jó példával járt elől Dávid, mikor az ő kincstárát kinyitotta és bőségesen adakozott az Isten házának építésére. Látva az ő örömet, a nép követte ezen az uton. Nem kényszerből, hanem szabad akaratból hozták el ők is kincseiket. Megtörtént az Ószövetségben, amit Jézus látott, mikor az özvegyasszony odaadta egész vagyonát, vagy amikor Zákeus odaadta vagyonának felét, vagy amikor a napkeleti bölcsek aranyat, tömjént és mirrhát hoztak vagy amikor Mária feltörte az alabástrom szelencét. Örömmel adták mind és örömet arattak érte. Ezt az örömet keressük mi is tiszta szívvvel hálából a mi Istenünk Országá ügyeink előmozdítására.

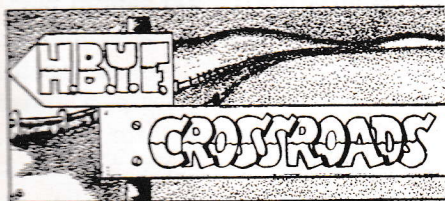
KERÜLD a bűnöket,
mint az áspis fáját,
Ha hozzá közel jössz,
szivedet szurja át!

NEMLEHET soha olyan körülmény, amely miatt az igazság útjáról bármilyen viszonyok közt letérnünk szabad volna!

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal
a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrose 3075-3076
3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

HUNGARIAN BAPTIST YOUTH FELLOWSHIP

President: Zoltan J. FODOR, New Brunswick, N. J.; Vice President: James ORBAN Cleveland, O.; Secretary: Barbara KURTZ Passaic, N. J.; Treasurer: Richard STEG, Bridgeport, Conn. Adviser: Rev. Walter BIKACSÁN, New Brunswick, N. J.

DIALOGUE WITH GOD

FOR EVERY ONE of us, life is a dialogue with God. He is knocking at our door every day of our lives. He speaks to us gently and in the most persuasive tones, hoping we will respond to his entreaties. Earnestly and persistently He seeks to become acquainted with us. He is searching for us.

If we search for God as earnestly as He searches for us there will be a meeting and our lives will be changed. Drifting will be replaced with a sense of purpose as life takes on new meaning. As we respond faithfully to the whisperings of God as best we understand them, new leadings and new light will come. We need only to know one step at a time and as we take it in faith, the next step will be made plain.

Unfortunately, most of us are all too careless and indifferent in responding to the "still small voice" that speaks in the inner citadels of our souls. We make little effort to know Him better, to really become acquainted with Him.

To develop deep satisfying human friendship, one must spend time with his friends. Such relationships are not built on short acquaintance. Long association is necessary to learn to appreciate the good qualities of our earthly friends, to acquire their confidence and to feel that they have confidence in us. The process is mutual. It must be sought and enjoyed by both parties and each must bring sacrifice, devotion and loyalty to the common pool.

Friendship with God is established

in the same way. We must listen patiently and respond faithfully. We must bring to this friendship the same devotion and willingness to sacrifice that we bring to our earthly friendships. A friendship with God, established on this basis, can be and should be life's richest and most satisfying experience. Since it is the most important business of life, why are we careless about it?

God is creative in the most fundamental sense of the word. The highest privilege and joy of man is to be what we may term a co-creator

with Him. The thought is sublime! God needs us to bring to fruition His plan for the world. A knowledge of this fact should make us all very humble and eagerly responsive to his leadings.

God, the prime mover, accepts us as co-workers! We have the capacity to be His sons and to achieve something which might be said to be in His image! Overpowering thought which should command our wholehearted allegiance and unflagging zeal!

—Howard E. Kershner.

ÉLŐ VIZ

Fülöp Árpádné előadása a konvenciói női estén. (Ján. 4. rész.)

A SAMÁRIAI asszony története közhírnél. Hire igen rossz, még ma is döbbenetes, ha valakinek már öt férje volt és most egy hatodikkal él vadházasságban. Mégis különös — meg van örököltve a Szentírásban. Meg van örököltve azért, mert ez az asszony, aki vizért megy a kutra, élő, lelki vizet talál és ő lesz a legelső pogány misszionárius, aki elhirdeti, hogy megtalálta a Krisztust és Őhozzá hivatgat.

Ment vizért, (tehát menni kell!) és Krisztussal, az élő viz kutfejével találkozik.

Érdekes megfigyelni, hogyan jut el az Ur megismerésére. Hogy kérhetsz tőlem vizet zsidó létedre?" (9. v.). Itt meg csak "zsidó". De a 11. versben már így: "Uram." A 12. versben "nagyobb Jákóbnál." És mikor az Ur felsorolja bűneit, így szól: "Uram, látom, hogy te próféta vagy." Végül otthagyja vödörét, a városba szalad és hirdeti: "ez a Krisztus" . . . Az élet vizéből ivott, ez adta az átférfáló erőt lelkében.

Tudjuk, hogy mindennapi életünkben mily fontos tényező a víz. Vízrel főzünk, tisztálkodunk, iszunk, stb. Nincs olyan nap, hogy ne használnánk vizet. Aki víz nélkül akar élni, az elpusztul. Amilyen fontos testünk fenntartására a víz, épp olyan fontos a lélek számára az élő víz. Aki nem él az élet élő vizével, biztosan elpusztul. Mindkettőt Isten nyújtja, rajtunk áll, hogy az

élet vizéből is igyunk, ne csak kóstolgassuk, mert a kóstolgatással csak bizonyos tudásig, félhitig jutunk, mint először a samáriai asszony, "tudja, hogy a Messiás jön . . ." vagy mint Márta, aki így szól: "Tudom, hogy lesz feltámadás ama napon." Csak, tudom a fejemmel, de nem hiszem a lelkemmel. Más, egészen más tudni, hogy van fájdalom, vagy öröm, mint érezni a fájdalmat, vagy örömet. — A samáriai asszony iszik az élő vizből és élő viznek folyamai ömlenek lelkéből; otthagyja a vödörét és elszaladva hirdeti, hogy "megtaláltam Krisztust."

A vödör a munka jelképe. Legtöbb asszony a vödör, a sok munka miatt nem vesz magának időt a krisztusi szolgálatra; nem iszik, az élő vizből, nem megy az Ur házába, nem olvasa Isten Igéjét; imádkozása is csak felületes és a vödör, a sok munka miatt nem ér rá betegeket látogatni, szomorúakat vigasztalni, csüggedőket erősíteni, stb.

Az asszony eddig csak tanulta, hogy "a Messiás jön, de most találkozott a lelke a Messiással, ivott az élő vizből és megtelt a lelke élő vízzel. És a folyam terjedt . . . Jönnek az emberek Krisztushoz és "sokkal többen hívének a maga beszédeért . . ." Az asszony még nem tudta, hogy Krisztus az, aki tőle vizet kér és ezért nem akart adni. Hát mi tudjuk, hogy Krisztus az, aki tő-

lünk vizet, kenyeret, egy jó szót, egy meleg tekintetet kér. "Valamit egy-
gyel cselekesztek az én kicsinyeim
közül, énvelem teszitek . . ." Ő kér,
hogy "Szeresd az Urat a te Istene-
det teljes szivedből, teljes lelkedből
és teljes valódból."

De mást is kér: Ő kéri a te hiu-
ságot, vagy gyűlöletedet; kénye-
lemszeretetedet és mindent, ami a
szolgálatban gátol; a lelki elmélyü-
lésben megakaszt . . . Ő kér, add át
Neki! Mindent adj át Neki! Ő felve-
szi magára és helyébe ad lelkednek
nyugalmat, békességet, örömet . . .
élő vizet! És soha többé meg nem
szomjuhozol.

Csodálatosan ömlött el az élő víz
1956-ban Magyarországon sok gyü-
lekezetben. Csak egy gyülekezetről,
a Budapest — Rákosszentmihályi
gyülekezetről szeretnék szólni

Néhány testvérnőt eltöltött a vágy,
hogy úgy tudná otthagyni a "vöd-
röt," úgy tudna az Urért szaladni és
úgy tudna bizonytságot tenni, mint
a samáriai asszony. Először a meg-
keseredés jött az erőtlenség miatt.
Valaki a gyülekezetben feltette a
kérdést: "Mi lesz az örökéletben
azokkal, akik ugynevezett jó embe-
rek, sok jót tesznek, haragban sen-
kivel nincsenek? A felelet ez volt:
"A ki hisz és megkeresztelkedik, üd-
vözül! — Ez este sokakat megren-
dített, mert meglátták, hogy azzal,
hogy valaki sok jót tesz, haragosa
sincs, erkölcsös életet él, még ezek-
kel együtt elkárhozik, ha nem iszik
az élet vizéből, nem tér meg és nem
születik újjá. — Egy másik kérdés
is jött: "Mi lesz azokkal, akik azt
mondják: hisznek, meg is keresztel-
kedtek, de az életük tagadja az újjá-
született mivoltát?" A keresztség
nem üdvözít, a hitnek pedig gyümöl-
csei vannak, aki pedig hitetlenül él,
ha meg is keresztelkedett, elkárho-
zik" — volt a felelet. E két nyugta-
lanító kérdés megülte a lelkeket . . .
Kerestek feleletet. Közben lelki mun-
ka kezdődött, több tér jutott az
imádkozásra. Valaki felolvasta Bran-
hamnak az Ur által tett gyógyítá-
sait. Ugyanekkor egy 14 éves leány-
ka gyógyíthatatlan (szepszis) beteg
lett. A gyülekezet — bár se a leány-
ka, se szülei nem voltak hívők —
elhatározta, hogy addig bőjtöl és

imádkozik, míg az Ur feleletet nem
ad. És az Ur felelt a zsoltár szavai-
val: "Még ajkamon sincs a szó, jól
hallod azt, Uram." Egy hét múlva
az orvosok megállapították a leány-
ka teljes gyógyulását. Az orvosok is
csodálkoztak az eseten és sokat be-
széltek felőle — A javarészt fiata-
lokból állott imádkozó és bőjtölő
kis sereg most nagyobbra és többre
határozta el magát. A Sátán sem
tétlenkedett persze, a lenézés, alá-
becsülés nem maradt el még a "hi-
vők"-től sem. De a fiatalok tudtak
csendben tűrni, tovább futni a cél
felé és — az Urban győzedelmes-
kedni.

Csendesnapot tartottunk. Minden
jelen volt külön-külön imádkozott.
mindenki elmondta, mikor tért meg,
milyen jelenlegi lelki állapota és
hogy van-e üdvbizonytsága? Ekkor
lett nyilvánvalóvá, mily sok lélek
van, aki csak reméli, gondolja, hogy
üdvözül, de — bár ott van Isten
gyermekai közt, — de úgy érzi, hogy
a kegyelemből is kiestek. Sok bün-
bánati könny hullott e napon, és
többen lelkükben megújultak és öt
lélek adta át szívének Megváltójának.
Isten Szent Lelke töltötte be a kö-
zösséget. — A csendesnap után egy-
heti evangelizáció következett Ne-
hémiás könyvéből. "Látjátok, hogy
leomlottak a kőfalak?" — "És ha
látjátok, tegyünk bűnbánatot, jer-
tek, építsük meg!" Vétkeztünk;
megtérésünk után visszaestünk, és
nem látszik meg rajtunk Krisztus
elválasztó vére. — Most már Isten
Szent Lelke kiáradhatott a gyüle-
kezetre is.

A gyülekezet teljesen megváltó-
zott. Az átadás ugyszólván teljes lett,
az Istenben vetett hit és bizalom
győzedelmes életet adott. És e lelki
megújulás meglátszott az egyes
személyekben is. Eltűntek az arcok-
ról az idegen színek, a test külső
feltűnő színpitgetése megszűnt. "Fel-
ébredteknek" nevezték az ilyeneket,
— sokan gunyosan is. De a tűz ter-
jedt tovább. Két felébredt fiatal lé-
lek 1956 nyarán csendes személyes
beszélgetéssel 20 lelket vezetett a
balatoni konferencián az Urhoz. —
Egy ilyen fiatal testvér állásából
akarta kidobni egy ellenséges in-
dulatu nő. "Majd megmutatom én,

hogy repülni fog az, aki semmi párt-
munkát nem végez, de a Bibliát az
asztal alatt olvassa" — emlegette
is egy gyűlésen, leleplezte a fiatal
testvért. De csak azt érte el vele,
hogy most már a testvér nyíltan is
megvallhatta: Mi neki Krisztus. Az
áldás messze kihatott. A gyülekezet
egyik csendesnapján 2 napos uta-
zási távolságból is voltak jelen.

Hadd mondjam el, hogy én is azok
közé tartozom, akik csak közel vol-
tak az élő vízhez, de nem ittak be-
lőle, míg súlyos betegség után egy
testvérnőt küldött az Ur, aki meg-
világosította előttem, hogy újjászü-
letés és a Szent Lélek vétele min-
dennél fontosabb és csak kérni kell
a Szentlelket és Isten megadja, ha
helyet készítek számára. Ekkor vet-
tem Isten Szent Lelkét és ekkor
nyertem üdvbizonytságot.

Ezeket szükségesnek tartottam
említeni, mert Isten, aki odaát éppen
nők által nagy lelki ébredést készi-
tett, itt is akar készíteni, csak vár-
ja az alkalmas eszközöket.

Mindenkinek tisztában kell lennie
a lelki állapotával, van-e újjászüle-
tett élete, vette-e Isten Szent Lel-
két, van-e Üdvbizonytsága? Ha nem,
óh akkor jöjjön Isten kegyelmi trón-
jához és vegye az élet vizét ingyen.
Ha igen, akkor álljon teljesen az Ur
mellé, tegyen le mindent a keresz-
t-hez és áldottá lesz és mások részére
is áldás lesz.

Mióta teljesen az Uré kívánok len-
ni, sok győzelmem volt és ez nagy
békességgel tölt el. Nem mintha el-
értem volna, de célegyenest neki dő-
lök, hogy elérjem . . .

Jöjjünk mindannyian az élő vízhez
és igyunk belőle. És ekkor meglát-
juk, mily boldogság és békesség,
mily bizonyágtévő és munkára kész-
tető erő fakad belőle . . .

"Ime helyeztetek Sionba becsületes,
drága, főszegeletbe való követ és aki ab-
ban hiszen meg nem szégyenül".

(Péter I., 2:6.)

"Mert más alapot senki sem vethet
azonkívül, amely vettetett, mely a Jézus
Krisztus".

(Kor. I., 3:11.)

Ha nem akarsz elhagyni olyan dolgot,
mely lelked veszedelmére válik, akkor
mondd meg nyíltan és őszintén: "Nem
hagyhatom a bálványomat!" Bálvánnyal
és egy legkisebb bűnnel nem juthatsz Is-
tenországába.

SOK A MUNKÁS, DE KEVÉS A MUNKAVÁGY

(Folyt. a 2-ik oldalról)

imádkozásnál kezdődik. Minden munkának a térden kell kezdődni. Az imádkozó élet pedig a titkos kamrában kezdődik. Az Ur mondja, ha imádkozol, menj a te titkos kamrádba. Nem azt mondja, menj a templomba. Ez azért van, mert aki a titkos kamrában az Urral találkozik, azt nem kell buzdítani, hogy családjában, vagy gyülekezetében az imádkozás lehetőséget el ne mulassza.

Kevés a munkás, pedig az Ur azt követeli, hogy minden hívő a kapott talentummal sáfárkodjék. Nem követel többet, csak a talentumhoz mértén való sáfárkodást. Aki tizet kap, tizzel; aki ötöt, öttel; aki egyet, eggyel sáfárkodjon. De sáfárkodjon! Utólréte a büntetés a gonosz szolgát, aki a kapott egy talentumot, illgirát elásta. — Isten számon fogja kérni tőlünk is az Általa adott girákat. Jaj nekünk, ha nem sáfárkodunk vele.

Hogy mennyire igényli Isten az övéi munkálkodását, mutatja a szőlősgazda példája. Kimegy jóreggel (a gyermekkor): Kimegy 3 órakor (az ifjúság kora). Kimegy 6-8 óráig 9 órakor (férfikor). És kimegy 11 órakor (öregkor). Tehát az élet minden időszakában küldi a munkásokat az Ő szőlőjébe. Igen fontos a Diakónusi szolgálat. Nemcsak az imaházban végzett munka tartozik a diakónusra, de feladata a betegek látogatása, szomorúak vigasztalása, csüggedők buzdítása, stb., stb. — Az első mártír diakónus volt István, ugyszintén az első utazó evangélista is (Filep). A Szentlélek második, a pogányokon való kitöltését Filep diakónus készíti elő, mert minekutána széjjeljár, ott telepedett le Cézareában. (Csel.8. 39-40.) Sokszor azért akad meg a szolgálat, mert nincs teljes átadás Istennek. Sokszor akadályozók, pl. a sértődöttség, könnyelműség, elhidegülés.

Az üdvösségben kevés nagy bűnös: gyilkos, parázna, részeges, tolvaj lesz, mert ilyen kevés van, de az ugynevezett kisbűnösök, a szalonhívők, a könnyelműek lesznek tulsúlyban.

Sokszor nevetséges kis dolgokon

véreznek el a hívők lelkiileg. Egyik gyűlöl valakit és elvérzik bele, másik valamit jobban szeret az Urnál és elvérzik bele; harmadik lelki lustaságba esik és elvérzik bele . . .

Budapesten éjjel 2 órakor csengettek egy kórház kapuján. A portás beengedi az illetőt, aki előadja, hogy fogfájása miatt nem tud aludni, ki akarja huzatni. A portás felküldi az ambulanciára, ahol az orvostól megkapja az injekciót, majd kihuzza a fogát. "Öblitsen, — szól az orvos. A beteg öblit, öblit, de csak vérzik a fog helye.

Az orvos látja miről van szó és komolyan szól a betegnek: "Kérem feküdjön le; hívok egy belgyógyászt és egy ápolónőt, mert maga vérzékeny beteg és gondozásba kell venni!" Az orvos kiment, de mire visszajött, a beteg nem volt ott. Kiszaladt az utcára, kiáltott: "Halló, ember, jöjjön vissza!" Semmi felelet. Emberek jönnek arra, az orvos elmondja az esetet. Keresik, de nem találják meg. — Reggel megtalálják egy városligeti padon holtan. Elvérzett egy foghuzásban. Nos legtöbb hívő kis foghuzásszerű dolgokon vérzik el. Ezért áll az Ur szava ma is: Vigyázatok és imádkozatok!

Miért választották az első diakónusokat? Mert az asztalok körül való szolgálat akadályozta az apostolokat elhivatási szolgálatukban. Dia azt jelenti: át, konosz azt jelenti: homokbucka, homokakadály. Tehát diakonusz azt jelenti: akadályokon át törő, átvezető. És igen sokszor ez a feladata ma is megvan a diakónusnak. A diakónus jöjjön át az akadályon, ha a gyülekezet, vagy egyes hívő is lelki renyhességbe, könnyelműségbe, vagy a lelkipásztorral szemben fukarságba esik. Sohase akadályozhatja a munkát, de mindig előbbre vinni igyekszik azt.

Van egy nagy kísértése a diakónusnak. Az, hogy Jézusért akar dolgozni Jézus nélkül. Ez az, amikor az ember önmaga akar produkálni . . . Három példa mutatja, milyen a Krisztus nélküli jócselekedet. Egy édesanyját gyászoló férfi vállára ráüt barátja és így szól: "Ne busulj,

lesz még rosszabbul is." Hát ez vigasztalás? — Feleségem egy 1944-ben nagyon szomorúan ült 10 éves leánykájával egy óvóhelyen. Engem akart meglátogatni, de aznap deportációba hurcoltak. Egy ismerős vigasztalja e szavakkal: "Hát igen, ezeket mind meg fogják ölni, de magának erősnek kell lenni, hogy ezt el bírja hordozni. Hát ez mi? Vigasztalás Krisztus nélkül. — Egy vidéki tanító oktatja a gyerekeket jócselekedetekre, persze hit, vallás nélkül és hetenként beszámoltatja őket. Feláll egy fiú és jelenti, hogy ő nagy jót tett a héten. "Mit tettél?" — kérdi a tanító. "Hát mielőttünk ment el egy ember, igen sietett, a vonatához, de láttam, hogy nem éri el — csak ha fut. Erre ráuszítottam a kutyánkat. Megijedt, elkezdett futni és elérte a vonatot, pedig két nagy csomagja volt. — Nos így néznek ki a Krisztus nélküli jótettek.

Teljesen átadva életünket, kell az Urért, az Urral munkálkodnunk. Csak azt bánjuk meg, amit nem teszünk meg az Urért. "Nem tehetem jóvá" — mondta egy haldokló diakonissza, aki 4 évtizede nem ment éjjel egy súlyos beteghez bizonyosat tenni és az reggelre meghalt. Bűnbánattal vallom meg én is, hogy egy idős nőnek ígértem, hogy Bibliát viszek, de hanyagoltam, és mikor vittem, már nem élt. Én sem tehetem jóvá. — Az elmulasztott alkalmak nagyon fájnak.

A diakónus hűségét Isten jutalmazza meg. És Isten a legbősegebben jutalmaz. A hűséges Nőé által az új életet tartja meg; az engedelmes Ábrahámban megáldja az egész világot; Dávid örök királyságot kap; Máriának, aki drága kenetét nem használja fel szeretett testvére Lázár megkenésére, hanem az Ur halálára tartogatja, feltámad testvére; és István látja az Urat állani Istennek jobbján. Állani és nem ülni, pedig sokszor úgy van írva, hogy ül. De mikor a hü diakónus, István haza megy, az Ur áll, mintegy fogadja a hü szolgát állva, nem ülve, mint bíró a vádlott előtt, hanem állva, mint aki várja a szeretett érkezőt. — Így jutalmaz Isten.

Az Apostolok cselekedetei: Jézus cselekedetei, mert Lukács azt írja

meg első könyvében, amit "kezdet" Jézus cselekedni. Második könyvében, amit Jézus folytatólágon cselekszik. (Ap. csel. 1, 1-2.) Álljunk mi is azok sorába, akik által Jézus cselekszik. Végezzük feladatunkat és az áldás, a jutalom nem fog elmaradni . . .

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA NŐI SZÖVETSÉGHEZ

1957 VI. 21, Buenos Aires, Argentina

Kedves Elnök Testvérnő és Delegátus Testvérnőim!

Szívből üdvözlöm mindnyájukat e kedves összejövetelen, s minden kívánságom az, hogy a Szentlélek legyen közöttük és képesítse minden jóra s egyesítse minden gondolatukat.

Isten iránti hálával írom e sorokat, hogy ezek nyomán ismét beszámoljak munkámról, melyet végeztem nő testvéreimmel együtt: Az elmúlt év sok változást hozott úgy a fizikai mint a lelki téren. Aggodalmaink voltak férjem balesetével kapcsolatban is, de Isten elhárított minden komoly felhő életünk egéről úgy, hogy az énekíró kedves szavait vesszük ajkainkra és vele mondjuk:

Mégis jó már itt messziről,

Beszélni a vihar felől . . .

Boldog érzettel dolgozunk tovább, s végezzük a reánk bízottakat abban a meggyőződésben, hogy nekünk itt kell helyünket betöltenünk, míg a kedves testvérnőknek ottan kell betölteni azt a helyet, melyet kedves szemülyükön kívül senki nem tölthet be. Istennek meg vannak a tervei gyermekeivel, aiktól elvárja azt, hogy azokba beilleszkedjenek anélkül, hogy a kényelmesebb pontot keresnék abban. Nekünk nőknek, egyenesen kitüntetés az, hogy mi is dolgozhatunk Istenországa ügyében. A biblia fényénél látjuk, hogy kezdettől fogva voltak Isten kezében nők mint eszközök. Débora és Eszter, milyen odaadó munkát végeztek nemzetükért, életüket is kockára téve. Mennyire kiemelkedő Ruth önmegtagadása, aki elhagyja hazáját azért, hogy Naómi mellett hasznosabb munkát végezhesen. Ki ne venné figyelembe a Jézus körül csoportosult asszonyokat, akik vagyonaikból segítették a Mestert és tanítványait? Kit nem ragadna meg Mária rajongása és Mártha odaadó szorgalma a Názáreti iránt? Lidia buzgalma mellett el lehet menni észrevétel nélkül? Tábita könyörületos szívének melegségét nem-e lehet érezni még ma is? A történelem sok nő személy nevét örökitette meg, olyanoké, akik vértanu hallt szenvedtek Krisztusért. Ezekre a keresztyén nőkre tekintve, alázatos elhatározással kell kérdeznünk: A huszadik szá-

zad keresztyénség nőire nincs már ma szükség? Hol vannak a minta asszonyok? A nyomorgó világ hiányolja a női megértő szíveket és segítő kezeket. Isten pedig minden tettet bőkezűen jutalmaz. — Egyik levélben azt írta valaki: egy lélek megmentése egy egész életnek a munkáját is megéri! Jó érzés egy évi munkára vissza tekinteni és azt látni, hogy Isten nem fukarkodott az áldás osztogatásban, nem, azért nem, hogy munkakedvünket növelje!

Az elmúlt évben sikerült nő tagjainkkal (bár lélekben fiatalok) megértetni a női munka fontosságát. Szeptember 27-én tartottuk meg az első gyűlést, amelyen 14-en voltak jelen. A munkát megkezd-tük, hogy imaházunk minket illető tárgyait megvegyük. Ugyancsak elhatároztuk azt is, hogy tavasszal egy ünnepélyt rendezünk közjótékonyági célra. Persze a mi tavaszunk szeptemberben van.

Kivesszük részünket a magyar menekültek okozta munkából is. Részükre gyűjtöttünk, aztán a magyar központba csomagolni jártunk, később pedig a Vöröskereszt helyiségébe s utóbb pedig az ideérkezetekkel vagyunk elfoglalva. Férjem különösen sokat fárad velük, de mindég és mindent szívesen teszünk. Van köztük egynéhány, akik látogatják istentisztele-

teinket. Imánk értük az, hogy segítségünk által megtalálják az igazi boldogságot.

Lelki munkám kiemelkedőbb pontjai a következők voltak:

Gyermekeimmel három könyvet tanul-tunk át,

24 alkalommal kísérttem el férjemet látogatási munkájában,

9 alkalommal egyedül végeztem látoga-tást családoknál,

5-ször pedig a kórházban,

3-szor előadást tartottam,

2-szer cikket írtam a Délihirnökbe,

13 nap a magyar központban dolgoz-tam a kislánnyal,

5-ször vettem részt olyan gyűlésen, ahol magyar ügyekkel foglalkoztak,

4 alkalommal pedig az itteni Baptista testvérek konvencióján vettem részt,

3-szor a magyar kolónia csendes tüntető felvonulásán voltam,

1-szer pedig a nyomorék intézetben voltam szenvedő magyarjainkhoz.

A család gondja és házi teendőim, nem engedtek többet tenni. Általában 7-en ülünk az asztalhoz minden nap. De boldog vagyok, hogy a más árváit nevelhetem.

Köszönöm a kedves Elnök testvérnő buzdító sorait. Isten jutalmazza érte. Köszönöm a Garfield-i és Bridgeport-i nőegylet ajándékát. A Talylorné testvérnő megleghangu leveleit, melyeket nekem és Jucikámnak küldött. A kedves Kmeti testvérnő mindég megemlékezik rólunk és Jucikánknak is ír, amit szintén nagyon szépen köszönök. S hálás vagyok általában mindazok iránt, akik csak egy betűt is küldtek hozzánk. Vagyok munkatársi szeretettel:

Molnár Antalné,

Av. Caseros 656 Bs. As. R., Argentina

IDŐ. — Az Idő nincsen cölöphöz kötve, hanem fut, mint a szélvész és aki a gabonáját vele akarja öröltetni, kell, hogy a malom szárnyát hozzáigazítsa.

A mi időnk és az Isten ideje, nem egyazon óra szerint jár.

Az időnkénti keresztyének semilyen keresztyének.

HITETLENSÉG. Amiképen a borús felhő sok milliónyi vízcseptől terhes, azonképen a hitetlenség is szülőanyja sok keserű könnynek.

A hitetlen filozófia rendszerei elfognak tűnni, mint ahogy a nap melege a harmat nedvét felszívja.

A Keresztyénség centruma a kereszt és a kereszt értelme, a közbenjáró kegyelem. — Jézus a kereszt-ről és a kereszt által lépett trónjára.

Ne vágjuk ki a fát, hogy nem hoz tavaszkor gyümölcsöt. Örüljünk a gyümölcsözést ígérő virágzásnak!

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI: AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA
1213 1/2 West 88th Street,
Los Angeles 44, Calif.

MENHÁZ ÉS ARVAÜGY: pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA
225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG
69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG

pénztárosa:

RICHARD STEG
6953 — 150th St.,
Long Island, N. Y.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Mrs. Barbara KURTZ
252 Brook Ave
Passaic, New Jersey